

LIST PRZEDSZKOLAKA DO MAMY

Mamuś, wstajemy! Załóż mi proszę wygodne dresy i kapcie, których nie będę musiał wciskać siłą. Zostaw w szatni coś na przebranie – wiesz, czasem łyżka tańczy w zupie, czasem żal mi zostawić w sali zabawki i... toaleta tak daleko wydaje się wtedy. Mamuś, wiem, że moje pójście do przedszkola przeżywasz bardziej niż ja. Jestem twoim skarbem, kruszynką, maluszkim, żabką, księżniczką, misiaczkiem... wiem mamciu. I wiesz co, muszę ci powiedzieć, że nam obojgu będzie trudno się rozstać. Ale tylko na początku, kilka dni. No może kilka, kilka. I wiesz co, mamciu? Może przyjąć mi do głowy (najczęściej w przedszkolnej szatni) kurczowe trzymanie się twojej nogi, trzymanie twoich rąk, błaganie, żebyś mnie nie zostawiała, nie porzucała, nie odchodziła beze mnie! Mamciu bądź silną kobietą – twoja siła ducha pomoże mi oswoić się z

nową sytuacją. Dokonałaś dobrego wyboru! Nie ma nic piękniejszego niż szansa mojego rozwoju wśród rówieśników. Zobacysz, jeszcze zaskoczę cię mamciu wierszykiem wypowiedzianym z pamięci... piosenką zaśpiewaną dla ciebie... rysunkiem o naszej miłości... samodzielnie ubranymi spodenkami.... a może nawet uświadomię sobie, że sprzątanie po zabawie, to nie taki diabeł jak go malują. Dzięki tobie, mogę nauczyć się tego wszystkiego w przedszkolu. Tylko musisz wierzyć we mnie – będzie dobrze! Tylko bądź dzielna. Nie płacz za mną w pracy i po drodze do niej – nie robisz mi krzywdy. Nie żegnaj się ze mną zbyt długo, przed wejściem do sali ukochaj mnie najmocniej, najmocniej, najmocniej, na ucho szepnij, że kochasz, że wrócisz i... idź odważnie. Nie zastanawiaj się czy dobrze zrobiłaś oddając mnie do przedszkola – ty mnie nie oddajesz, ty mnie rozwijasz. Nie przerażaj się moim płaczem podczas pierwszych dni – w ten sposób chcę ci powiedzieć, że będę tęsknił, że cię Kocham... a ty mamciu, swoją mądrością, rozsądkiem i konsekwencją naucz mnie proszę czekać na ciebie ze spokojem w moim małym serduszku, a obiecuję, że za jakiś czas sam będę ciągnął cię za rękę do moich przedszkolnych przyjaciół... wszyscy potrzebujemy czasu na odwagę.

